

Yoel Kitabı ve Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Dokuz

Jeff Pippenger
2025-12-11

Dokuz Numara

Yoel kitabına girişte şu noktaya geldim: ilk sekiz makaleden bazı noktaları kısaca özetlemek ve artık onu daha doğrudan ele alacağımıza göre Yoel kitabından ne beklememiz gerektiğini belirlemek; ve elbette, bunun Daniel 11:11-16'daki Raphia ve Panium savaşlarıyla ne ilgisi var?

'Tecrübe' peygamberlikte bir 'şarkı' ile temsil edildiği için, vurguyu bağın şarkısına verdik. Yüz kırk dört binin özelliklerinden biri, Musa'nın ve Kuzu'nun şarkısını söylemeleridir; bu da Yuhanna'nın Yeşaya'nın bağ şarkısını temsil etme yoludur. Her büyük peygamber, kitaplarına İsrail'in isyanına yönelik kınamalarla başlar; ya da şöyle diyebilirsiniz: Her büyük peygamber önce bağın şarkısını söyler. Ben, Yoel'in birinci bölümdeki bağ şarkısının, bağ şarkısına dair en önemli vahiylerden biri olduğunu savunuyorum. Haklı mıyım değil miyim söyleyemem; ama bu kanaatimin nedeni, Yoel kitabında simgesel olarak temsil edilen peygamberlik bağlantılarının bir anahtar, hatta belki de birçok kola uzanan bir eksen gibi görünmesidir. Yoel'in tanıklığı yalnızca diğer paralel çizgilerle bağlantı kurmakla kalmaz, aynı zamanda bir referans noktası da belirliyor gibidir; özellikle birinci bölümde bağın yok edilmesi simgeselliği aracılığıyla ve sonraki iki bölümde hem Amerika Birleşik Devletleri'nde canavarın suretinin sınanma zamanını hem de dünya için canavarın suretinin sınanma zamanını tanımlamasıyla. Ve bunların hepsi bir bağ bağlamında kurgulanmıştır; yağmur almazsa bir bağ, canlı bir bağ değildir.

Ayrıca "ne kadar süre?" simgesiyle temsil edilen peygamberlik dönemine de vurgu yaptık. Hem geçmişte "tepe taşı" olan hem de aynı zamanda temel ve köşe taşı olan şeye vurgu yapabilmek için, "ne kadar süre" ile ilgili daha önce tesis edilmiş bu ilkeyi bize hatırlatma gereği duydum. Şu anda yürütülmekte olan Gece Yarısı Çılgılığı mesajının nihai, tam gelişimi "tepe taşı"dır. Temeller üzerine bina edilen o tepe taşı, başlangıçtakinden on kat daha parlak parlayan Miller'in mücevherleridir.

Tanrı'nın "harika işleri"ne dayanarak, kilit taşı, halkının Laodikya deneyiminden Filadelfya deneyimine geçtiği zamandır; bu, o insanların yediden olan sekizinci hâline geldikleri ve ayrıca savaşan kiliseden muzaffer kiliseye geçtikleri zamandır. Bu geçiş kilit taşıdır. Geçiş, Tanrı'nın halkı "kilit taşı" mesajını duyar ve görür ve onu gözlerinde harika bulduklarında tamamlanır. Kilit taşı mesajı doruk noktasıdır; çünkü tüm simgesel "kilit taşı" gerçeklerini bir araya getirir. "Yedi zaman" mesajı Miller'in temel taşıydı ve Millerci kilit taşı olacaktı. Pentekost, Pentekost mevsiminin kilit taşıydı; tıpkı Gece Yarısı Çılgılığı'nın birinci ve ikinci meleklerin Millerci hareketinin kilit taşı oluşu gibi.

Mesih'in, birinci ve ikinci meleklerin Millerit tapınağını inşa ettiği 46 yıllık dönemin doruğu ya da tepe taşı olarak, bu tepe taşı, Mesih'in yüz kırk dört binin tapınağını inşa etme işinin temel taşı

haline gelecekti. Bu temel taşı, cennete giden yolu aydınlatan ışık olarak 1844'te yerleştirildi ve bu nedenle dünyanın sonunda Tanrı'nın halkı dinleniş bulmak için "eski yollara" dönmelidir. Ne zaman Milleritlerin öncü tarihine dönerlerse, Geceyarısı Çılgılığı mesajının kurucu tarihin zirvesi olduğunu görürler. Geceyarısı Çılgılığı, Kutsal Ruh'un dökülüşünün bir tezahürüydü. Bir can "eski yollara" döndüğünde ve yolun başlangıcında ya da temel noktasında yerleştirilen "parlak ışığı" bulduğunda, Yeremya'nın "dinleniş" olarak tanımladığı Geceyarısı Çılgılığı'nı bulur.

“Yolun başlangıcında arkalarında parlak bir ışık konmuştu; bir melek bana bunun ‘gece yarısı feryadı’ olduğunu söyledi.” Bu ışık bütün yol boyunca parlıyor ve ayaklarına ışık veriyordu ki, tökezlemesinler.

Hemen önlerinde olup onları şehre götüren İsa'dan gözlerini ayırmadıkları sürece güvendediler. Ama kısa süre sonra bazıları yoruldu ve şehrin çok uzakta olduğunu, oraya çoktan girmiş olmayı beklediklerini söylediler. Bunun üzerine İsa görkemli sağ kolunu kaldırarak onları cesaretlendirirdi; kolundan çıkan bir ışık advent kafilesinin üzerinde dalgalanırdı ve onlar da ‘Aleluya!’ diye haykırırlardı. Bazıları ise düşüncesizce arkalarındaki ışığı inkâr ettiler ve kendilerini buralara kadar götürenin Tanrı olmadığını söylediler. Arkalarındaki ışık söndü, ayaklarını tam bir karanlıkta bıraktı; onlar da sendeleyip işareti de İsa'yı da gözden kaybettiler ve patikadan aşağı, aşağıdaki karanlık ve kötü dünyaya düştüler. Ellen G. White'in Hıristiyan Deneyimi ve Öğretileri, 57.

Millerci tarihin taç taşı, yüz kırk dört binin tarihinin temel taşıdır. 1798'de üç meleğin başlangıcından, Pazar yasasında mabedin arındırılmasının yerine gelmesiyle muzaffer kilisenin ortaya çıkarılmasına kadar yol, Gece Yarısı Çılgılığı mesajıyla aydınlatılmıştır; çünkü benzetme Adventizm hakkındadır ve Pazar yasası krizi sırasında insanlık için lütuf kapısı kapanırken Tanrı'nın karakterini kusursuzca yansıtacak bir halkı nasıl ayağa kaldırdığını anlatır.

Yolda İsa önderlik ediyor ve görkemli sağ kolunu kaldırarak yolu aydınlatmaya devam ediyor. Bu nedenle yolun başlangıcında parlak bir ışık ve yolun sonuna götüren parlak bir ışık vardır. Alfa ve Omega olan İsa, sonu başlangıçla tasvir eder; bu yüzden yolun her iki ucundaki ışık Gece Yarısı Çılgılığı mesajıdır.

İlk melek 1798'de geldi ve O'nun yargısının saatinin geldiğini ilan etti: “... yargısının saati gelmiştir.” Yargı saati 1798'de geldi ve başladığında Mesih ile O'nun yeni gelini—Filadelfyalı Millerci Adventizm—arasındaki evlilik de başladı. Mesih 22 Ekim 1844'te evlenecekti ve 1798'den 1844'e kadar gelin hazırlandı. Gelin Filadelfyalıydı; çünkü Mesih'in gelini üzerinde hiçbir kınama yoktu; zira kendisini hazırlamıştı—o saftı. Yargının ilanı, 1798'de başlayan ve 1844'te nihayete eren evliliğin ilanıdır.

Millerci hareket için temel ışık da taçlandırıcı ışık da evliliği ilan eden mesaj—Gece Yarısı Çılgılığı mesajıydı. Gece Yarısı Çılgılığı, birinci ve ikinci meleklerin tarihinin de, Millerci tarihin de temeli ve taç taşıydı; Millerci tarihin taç taşı ise, yüz kırk dört binin tarihinin hem temel taşı hem de taç taşıdır. Taç taşının yerine konulmasıyla tapınak inşası tamamlanır ve o son "harika" taşın yerine konulması işi Temmuz 2023'te başladı.

Tepe taşını oluşturacak çeşitli peygamberliklerin yerine gelişleri vardır, ancak tepe taşı aynı zamanda bir mesajın doruk noktasını da temsil eder. Pentekost, Pentekost döneminin mesajının tepe taşıydı; tıpkı 1856'da Hiram Edson'un kaleminden gelen "yedi zaman" ışığının, Miller'in mesajının amaçlanan tepe taşı olması gibi; çünkü Miller'in keşfettiği ilk temel hakikat "yedi zaman"dı. 1856'da tepe taşı gerçeğinin yeni ışığını reddetmek, kadim İsrail'in kırk yıllık bir dönemde yaptığı gibi, Laodikiya'nın çölünde ölmeyi seçmekle eşdeğerdi. Bu, 2023 Temmuzunu, Millerci tarihte Filadelfya'dan Laodikiya'ya geçişin dönüm noktası olan 1856 olarak tanımlar ve yüz kırk dört binin tarihinde Laodikiya'dan Filadelfya'ya tersine dönüşü ifade eder. Mesih 1844'te murdar bir kadınla evlenmedi; çünkü o Filadelfyalıydı ve Pazar yasası sırasında Filadelfya'dan bir gelinle evlenecektir. Ama önce kendini hazırlamalıdır. Sen hazır mısın?

Korkmayın, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, size Egemenliği vermeyi uygun gördü. Luka 12:32.

22 Ekim 1844'te Rab, O'nu üçüncü meleğin tarihine ve üçüncü meleğin temsil ettiği her şeye götüren yolda izlemesi için hazırladığı gelinle evlendi, ancak 1863'e gelindiğinde üçüncü meleğin tarihi Laodikiya'nın çölüne saptırıldı. 1844'ten 1863'e kadar olan tarih üçüncü meleğin dönemini temsil eder, böylece yüz kırk dört binin mühürlenmesi zaman dilimindeki akılsız kızlara bir örnek sunar. Kızlar, melekler tarafından simgelenen mesajlar aracılığıyla birbirinden ayrılan buğday ve darnıktır—çünkü ayırma işini yapanlar meleklerdir.

"Sonra üçüncü meleği gördüm. Benimle birlikte olan melek şöyle dedi: 'Onun işi korkutucudur. Görevi dehşet vericidir. O, buğdayı delice otlarından ayıracak ve buğdayı göksel ambara konulmak üzere mühürleyecek ya da bağlayacak olan melektir. Bu şeyler tüm zihni, tüm dikkati meşgul etmelidir.' Erken Yazılar, 119."

Vahiy 14'teki üç meleğin mesajları, iki sınıfı ayıran ve bağlayan son yağmur mesajıdır.

"Yuhanna'ya, kilisenin deneyimine dair derin ve heyecan verici sahneler vahyedildi. Tanrı halkının durumunu, tehlikelerini, çatışmalarını ve nihai kurtuluşunu gördü. Yeryüzünün hasadını olgunlaştıracak, ya göksel ambar için başak demetleri ya da yıkımın ateşleri için odun demetleri olacak son mesajları kayda geçirir. Özellikle son kilise için, büyük önem taşıyan konular ona vahyedildi ki, hatadan gerçeğe dönecek olanlar önlerindeki tehlikeler ve çatışmalar konusunda eğitilsinler. Yeryüzünün başına gelecekler konusunda hiç kimsenin karanlıkta kalmasına gerek yoktur." Büyük Mücadele, 341.

Bu nesilde "hasadı olgunlaştıracak kapanış mesajları" olan ve iki sınıfı birbirinden ayıran şey "hakikat sözleri"dir. O iş, Miller'in rüyasındaki "kir fırçası adamının" işidir.

“Savuracağı yaba O'nun elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek ve buğdayını ambara toplayacaktır.” Matta 3:12. Bu, arındırma zamanlarından biriydi. Gerçeğin sözleri aracılığıyla saman buğdaydan ayrılıyordu. Azarı kabul edemeyecek kadar kibirli ve kendi doğruluğuna güvenen, alçakgönüllü bir yaşamı benimseyemeyecek kadar dünyasever oldukları için, birçokları İsa'dan yüz çevirdi. Birçok kişi hâlâ aynı şeyi yapmaktadır. Bugün canlar, Kefernahum havzasındaki o öğrenciler gibi sınanmaktadır. Gerçek yüreğe ulaştırıldığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğiyle uyum içinde olmadığını görürler. Kendilerinde tam bir

değişimin gerekliliğini görürler; fakat benliği inkâr eden işe girişmeye istekli değildirler. Bu nedenle, günahları ortaya çıkarılınca öfkelenirler. Öğrencilerin İsa'yı bırakıp, 'Bu söz çetindir; bunu kim dinleyebilir?' diye söylenerek ayrıldıkları gibi, onlar da gücenmiş olarak giderler." The Desire of Ages, 392.

1844'teki Büyük Hayal Kırıklığı'ndan başlayıp 1863'e kadar uzanan yol işaretleri ve gelişmeler, 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan tarihi temsil eder. 1844 neden 11 Eylül'dür, diye soruyorsunuz?

Ellen White'ın yazıları, üçüncü meleğin 22 Ekim 1844'te geldiğini, ayrıca 1888'de de geldiğini ve bunun 11 Eylül'ü tiplendiğini açıkça belirtir. Daha da önemlisi, bütün peygamberler 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan tam da bu tarihî dönemi özellikle ayırt ederler; dolayısıyla bu, iki ya da üç kişinin tanıklığı değil, Tanrı'nın Sözü'nden her tanığın birleşik tanıklığıdır; 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan dönemin "her görümün etkisi"nin yerine getirildiği dönem olduğunu gösterir.

Üçüncü meleğin gelişinin ve tamamlanmasının tarihi 1844'ten 1863'e kadardı ve bu, Tanrı'nın harika işlerinin 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan dönemini temsil eder. Bu tarih aynı zamanda 1840'tan 1844'e kadar olan dönemle de temsil edilir ve o hatta 1840 alfa, 1844 ise omegadır. 1844'ten 1863'e uzanan hatta 1844 alfa, 1863 ise omegadır. 1844 hem alfa hem de omegadır.

Haç 1844 ile örtüşür ve Alfa ve Omega haçta kanını döktü. 9/11 (1840) noktasından hareketle, Vahiy'in onuncu bölümünün, 1840'ta Yuhanna'nın küçük kitabı yemesiyle başlayan ve ardından 1844'te midesindeki hayal kırıklığıyla sonuçlanan tarihi ortaya koyduğunu görürüz. Yeme eylemi başlangıçtır; mide sonu işaret eder. Onuncu bölümün son ayeti, tarihin yüz kırk dört binin tarihinde tekrarlandığını temsil eder.

Ben de küçük kitabı meleğin elinden aldım ve onu yedim; ağızımda bal gibi tatlıydı; onu yer yemez midem acılaştı. Ve bana şöyle dedi: Birçok halkın, ulusun, dilin ve kralın önünde yine peygamberlik etmelisin. Vahiy 10:10, 11.

Vahiy 10. bölüm ve Habakkuk 2. bölüm, 1840'tan 1844'e kadar olan peygamberlik dönemine tanıklık eden iki bölümdür. 1844'ten 1863'e uzanan tarih, bir hayal kırıklığı dönüm noktasında başlar; bunu bir dağılma, ardından bir toplanma izler. O dönemde Habakkuk'un iki tablosuna ilişkin peygamberlik tarihi, ikinci tablo 1849'da basılıp 1850'de yurtdışında yayımlandığında sona erer. Habakkuk'un tablolarının dönemi, 1843 tablosunun yayımlandığı 1842 Mayıs'ında başladı ve peygamberlik dönemi, başladığı yerde, Habakkuk'un iki tablosundan birinin yayımlanmasıyla sona erdi. 1843 tablosu alfa, 1850 tablosu omegadır.

1856'da Hiram Edson, William Miller'in "yedi kez" konusundaki anlayışını yeni bir düzeye taşıyan bir dizi makale yazdı. Edson'un çalışması, Miller'in çalışmasının omega'sıydı; Miller'in temel gerçeğini, Tanrı'nın halkını güçlendirmeyi amaçlayan bir zirve noktasına taşıyordu. Miller'in "yedi kez" konusundaki ışığı alfa idi ve Edson'un "yedi kez" konusundaki ışığı omega idi.

1863'te hareket, sonunda kendi bünyesinden bir hareket ortaya çıkaracak olan bir kiliseye dönüştü; tıpkı Milleritlerin Protestanlardan çıkması gibi, tıpkı havarilerin Yahudilikten çıkıp Hristiyanlığa

geçmesi gibi ve tıpkı çölde ölmeye mahkûm edilen eski antlaşma halkının içinden Yeşu ile Kaleb'in çıkması gibi.

Tam da aynı tarihsel süreçte (1844'ten 1863'e), yeryüzü canavarının Cumhuriyetçi boynuzu, sonunda İç Savaş olarak patlak veren paralel bir mücadeleden geçmektedir; tüm tarihçilerin hemfikir olduğu üzere, savaş 1863'te Lincoln'un Özgürlük Bildirgesiyle orta noktasına ulaşmıştır. Lincoln, ilk Cumhuriyetçi başkanı temsil eder; o, o zamana dek tarihin en kötü Demokrat başkanının ardından başkanlık yemini etmiştir. Daha sonra suikasta kurban gitmiştir. Kehanet niteliğindeki bu özelliklerin tümü ve diğerleri, son Cumhuriyetçi başkanda tekrarlanır.

1844'ten 1863'e kadar olan dönem bir dağılma ve bir toplanmayı içeriyordu. 1863 Pazar yasasını temsil eder; dolayısıyla 1844'te gerçekleşen dağılma, 1863'te Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri Laodikya'nın çölüne dağıtılana kadar tek dağılmadır. 1844'te bir dağılma ve 1863'te bir dağılma meydana geldi; bu da tarihin tanımlanmış bir peygamberlik sembolü olduğuna tanıklık eder, çünkü 1844'te bir alfa dağılmasıyla başlar ve 1863'te bir omega dağılmasıyla sona erer. İlk dağılma 18 Temmuz 2020'de ortaya çıktı ve nihai omega dağılması Pazar yasasında gerçekleşir.

"Ayrılıp dağılacağımız zaman yaklaşıyor ve her birimiz, aynı kıymetli imana sahip olanlarla paydaşlık ayrıcalığı olmaksızın ayakta durmak zorunda kalacağız; Tanrı yanınızda olmadıkça ve O'nun sizi yönettiğini ve rehberlik ettiğini bilmedikçe nasıl ayakta durabilirsiniz?" Review and Herald, 25 Mart 1890.

Tanrı'nın "yanınızda durması" yeterli değildir; ayrıca "onun size önderlik ve rehberlik ettiğini" de bilmelisiniz. Bu gerçek, "Rab'bi tanıyacaksınız" ifadesinin zamanına dayanan çeşitli ifadelerle temsil edilen bir peygamberlik konusudur.

Ve bol bol yiyip doycak ve sizin için harikalar yapan Tanrınız Rab'bin adını öveceksiniz; ve halkım asla utanmayacak. Ve İsrail'in ortasında olduğumu, Tanrınız Rab olduğumu ve başkasının olmadığını bileceksiniz; ve halkım asla utanmayacak. ... Böylece kutsal dağım Siyon'da yaşayan Tanrınız Rab olduğumu bileceksiniz; o zaman Yeruşalim kutsal olacak ve artık içinden yabancılar geçmeyecek. Yoel 2:26, 27, 3:17.

Yeruşalim kutsal olduğunda, o muzaffer kilisedir; çünkü savaştan kilise, buğday ve delice otlarından oluşan bir kilise olarak tanımlanır; ve "artık" "Yeruşalim"den "hiçbir yabancı geçmeyecek" olduğunda, Tanrı'nın halkı "onun önderlik edip yönlendirdiğini" "bilecek". Onlar bilirler; çünkü "yedi kez" duasını yerine getirmiş olanlardır; buna, Tanrı'nın seni bir Laodikyalı olarak yönlendirmediğini itiraf etmek de dahildir; ama bir Filadelfyalıya dönüştüğünde "onun önderlik edip yönlendirdiğini" ve Tanrı'nın "İsrail'in ortasında" olduğunu bileceksin.

19 Nisan'daki alfa dağılması (hayal kırıklığı) ve 22 Ekim'deki omega dağılması (hayal kırıklığı), 22 Ekim'deki büyük hayal kırıklığının ardından çıkan ilk resmi yayımla işaretlenir. Yayıncılık, Millerci hareketin tarihinde ve Amerika Birleşik Devletleri'nin peygamberlik tarihinde bir peygamberlik işaretidir; bu nedenle 1844'ten sonra resmen yayımlanan ilk yayım, o tarihin bir yol işaretidir ve bu yol işareti bir dağılmayı işaret eder.

1847-Dünyanın Dört Bir Yanına Dağılmış Kalanlar

'Küçük Sürü'ye Bir Söz.

Aşağıdaki yazılar, New York, Canandaigua'da O. R. L. Crosier tarafından yayımlanan The Day-Dawn için yazılmıştır. Ancak söz konusu gazete artık yayımlanmadığından ve yeniden yayımlanıp yayımlanmayacağını da bilmediğimizden, Maine'deki bazılarımız bunların bu biçimde sunulmasının en iyisi olacağı kanaatine vardı. 'Küçük sürü'nün dikkatini, bu dünyada çok yakında meydana gelecek olan şeylere çekmek istiyorum...

Okur, Bayan E. G. White'in kaleminden üç yazının 'Küçük Sürü'ye Bir Söz adlı eserde yer aldığını fark etmiş olacaktır. . . .

"Bayan White'in 14-18. sayfalarda yer alan ikinci yazısı, 'To the Remnant Scattered Abroad' başlığı altında ilk görünümünün bir anlatımıdır. Bu, 20 Aralık 1845'te Enoch Jacobs'a kişisel bir mektup olarak yazılmış ve alıcı tarafından ilk kez 24 Ocak 1846 tarihli The Day-Star'da yayımlanmıştır. Daha sonra 6 Nisan 1846'da James White ve H. S. Gurney tarafından tek yapraklık duyuru biçiminde yeniden basılmıştır. A Word to the 'Little Flock'ta yer aldığı şekliyle, küçük editoryal değişiklikler ve eklenen Kutsal Kitap atıfları dışında, ilk basıldığı haliyle görünümün tam anlatımıyla aynıdır." James White, A Word to the 'Little Flock', 25.

1844, bir meleğin gelişini ve bir hayal kırıklığını işaret eder. 1845'te ilk görünüm yazıya dökülür ve 1846'da yayımlanır. İlk görünüm, "dört bir yana dağılmış kalan"a yöneliktir. Evlenmemiş, onlu yaşlarında bir kadın peygamberin, ilk görünümünü kaleme aldığı anda, "kalan"ın peygamberî bir özelliğinin, yüz kırk dört binin özelliklerinden biri olarak, peygamberî bir zorunluluk gereği "dört bir yana dağılmış" olması gerektiğini bildiğini sanmıyorum. 1846'da White'lar evlendi; böylece Ellen'in soyadı White oldu. Aynı yıl White'lar yedinci gün Şabatını tutmaya başladılar. 1846'da antlaşmanın tamamlandığına işaret edilir, 1844'te başlayan peygamberî evlilik 1846'da tamamlandı ve 1847'de ilk resmî yayın basılıp postalandı.

Mayıs 1850

Sevgili Okur—Bu incelemede amacım, kutsal gerçeğin ışığında yanlışı açığa çıkarmak olmuştur. ...

"Bu küçük eseri dağılmış sürüye sunarken, bu bakımdan onlara karşı görevimi yerine getirdim; Tanrı da kutsamasını eklesin. Amin." James White, Yedinci Gün Sebti Yürürlükten Kaldırılmadı, 2.

James White'in yayını, muhataplarının hâlâ dağınık bir sürü olduğunu ortaya koyarken, aynı zamanda Yedinci Gün Şabatı'nın bir savunusudur. Bu, Millerci Adventizmin Şabat ve üçüncü melek anlayışı açısından, üçüncü meleğin mesajının henüz emekleme dönemindeki hâlidir. 1850 tablosunun yayımlandığı aynı yıl yayımlanmış olup, ikisi birlikte yaklaşan Pazar yasası krizine karşı Rab'bin ordusunun ayağa kaldırılmasını temsil eder. İsa her zaman sonu başlangıçla örnekler; 1844'te 1843 tablosunu kullanarak mesajı sunarlar, 1850 tablosunu kullanarak mesajı sunacak olanların önceden bir örneğiydi. Habakkuk'un iki tablosu döneminin başlangıcında insanlar, Habakkuk'un tablosuyla bağlantılı olarak zamanın mesajını ilan ediyorlardı ve 1850'de James White, 1850 tablosuyla birlikte üçüncü meleğin mesajını sunuyordu. Tablo, 1849 döneminde

Kardeş Nichols tarafından yapıldı; o dönemde James ve Ellen White, Kardeş Nichols'la birlikte yaşıyorlardı. James White, 1850 tablosunun hazırlanmasıyla doğrudan bağlantılıydı ve o yıl üçüncü meleğin mesajını ilan etmeye başladı.

"23 Eylül [1850]'de Rab bana, halkının geriye kalanını geri almak için elini ikinci kez uzattığını ve bu toplanma zamanında çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma zamanında İsrail vurulup parçalandı; ama şimdi toplanma zamanında Tanrı halkını iyileştirip yaralarını saracak. Dağılma zamanında, gerçeği yaymak için yapılan çabalar pek az etki yaptı, pek az şey ya da hiç başarabildi; ama toplanma zamanında, Tanrı halkını toplamak için elini uzattığında, gerçeği yayma çabaları murad edilen etkisini gösterecektir. Herkes işte birlik içinde ve gayretli olmalıdır. Şimdi toplanma zamanında bizi yönlendirecek örnekler için dağılma dönemine başvurmanın utanç verici olduğunu gördüm; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. Gerçeğin bir gazetede yayımlanması, vaaz edilmesi kadar gereklidir." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

"74. sayfadaki, Rab'bin 'halkından geriye kalanları kurtarmak için elini ikinci kez uzattığı' yönündeki görüş, yalnızca Mesih'i bekleyenler arasında bir zamanlar var olan birlik ve güce ve O'nun halkını yeniden birleştirmeye ve ayağa kaldırmaya başladığı gerçeğine atıfta bulunur." Early Writings, 86.

White Kardeş, Early Writings'te, Review and Herald'deki pasaj üzerine, peygamber Yeşaya'nın sözlerini kullanarak şöyle dediğinde yorum yapmaktadır: "Rab bana, halkının artakalanını geri almak için elini ikinci kez uzattığını gösterdi." Elini 1850 yılında uzattı. O, 22 Ekim 1844'te o insanları En Kutsal Yer'e topladığında, bu, MÖ 677'den 22 Ekim 1844'e kadar süren dağılmanın tamamlanmasıydı. Harfi anlamda görkemli diyarda ikamet eden harfi anlamda Yahuda, MÖ 677'de Levililer yirmi altıda geçen "yedi zaman" ile uyum içinde 2520 yıl boyunca dağıtıldı. 2520 yılın sonunda ruhsal İsrail 22 Ekim 1844'te toplandı ve hemen yeniden dağıtıldı; dağılma, Rab elini ikinci kez uzattığında sona erdi. O, bu pasajda onları ikinci kez iki şeyi gerçekleştirmek için toplar: halkını "bağlamak" ve halkını "ayağa kaldırmak."

Sonra üçüncü meleği gördüm. Bana eşlik eden melek dedi ki: "Sözü korkunçtur, görevi dehşetlidir. O, buğdayı deliceden seçip ayıracak ve buğdayı göksel ambar için mühürleyecek ya da bağlayacak melektir." Bu konular aklın tümünü, dikkatin tamamını meşgul etmelidir. Merhametin son mesajını almakta olduğumuza inananların, her gün yeni yanılgılar kabul eden ya da benimseyenlerden ayrı durmasının gerekliliği bana yeniden gösterildi. Yanılgı ve karanlık içinde olanların toplantılarına ne gençlerin ne de yaşlıların katılmaması gerektiğini gördüm. Melek şöyle dedi: "Zihin yararsız şeyler üzerinde oyalanmayı bıraksın." Manuscript Releases, cilt 5, 425.

1850'de başlayan ikinci toplanma, Tanrı'nın halkının bir sancak olarak kaldırılıp "yükseltilmeleri" sırasında mühürlenmesini (bağlanmasını) simgelemiştir. 1850, Rab'bin yüz kırk dört bini topladığı zamanı belirler. Peygamberî bir zorunluluk olarak, toplanmadan önce dağılmış olmaları gerekir. Bu nedenle Vahiy 11:11'deki "üç buçuk gün", 2520'nin yarısı olan 1260'ı simgeler ve 18 Temmuz 2020'yi izleyen dağılmayı temsil eder. Vahiy 11:11, yüz kırk dört bin olacakların ikinci toplanışını ve Yeşaya 11:11'de belirtildiği gibi uluslara kaldırılan sancağı temsil etmektedir!

Ve o gün Yişay'ın kökü, halklara bir sancak olarak dikilecek; uluslar ona başvuracak; onun dinlenme yeri görkemli olacak.

Ve o gün olacak ki, Rab, halkının geriye kalanını Aşur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve denizin adalarından geri almak için yeniden, ikinci kez elini uzatacak.

Ve uluslar için bir sancak kaldıracak, İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek. Yeşaya 11:10, 11, 12.

1850'de Rab, Habakkuk'un iki levhasıyla temsil edilen Gece Yarısı Çılgılığı mesajıyla birlikte üçüncü meleğin mesajını ilan eden halkı toplamak için elini ikinci kez uzattı. Temmuz 2023'te Rab, Habakkuk'un iki levhasıyla temsil edilen Gece Yarısı Çılgılığı mesajıyla birlikte üçüncü meleğin mesajını ilan eden halkı toplamak için elini ikinci kez uzattı. Hem 1850 hem de Temmuz 2023, Yeşaya kitabının 11. bölümünün 11. ayetinde belirtildiği üzere "halkının kalanı"nın toplanmasını tanımlar. 11. ayet, 10. ve 12. ayetlerin arasında yer alır ve bu iki ayetin her ikisi de sancağın bütün dünyaya kaldırılmasını belirtir.

Üç ayetin her biri sancağı tanımlamaktadır, ancak ortadaki ayet onları "kalanlar" olarak tanımlar. Oradaki kalanlar ikinci kez toplanır ve toplandıkları kabilelerin sayısı sekizdir. "8" yalnızca, ölümü görmeden eski dünyadan yeni dünyaya geçen Nuh'un gemisindekileri temsil etmekle kalmaz; "8" aynı zamanda, yedi kilisenin "sekizincisi" olanları da temsil eder. Vahiy 11:11'deki iki tanık, dirilmiş olanlardır. "8" sayısı dirilişin simgesidir, yüz kırk dört binin simgesidir, vaftizin simgesidir ve Laodikiya'dan Filadelfiya'ya geçen ve Yeşaya'nın uluslara sancağı haline gelenleri simgeler. Rab, elini ikinci kez 1850-1865 yılları arasında ve 2023 Temmuz'unda yeniden uzatır.

2023 yılında, 1856'da olduğu gibi, yedi zaman üzerine yeni bir ışık vardı. 1856'dan 1863'e kadar olan dönem, yüz kırk dört binin, Rab'bin artakalan halkını bir ordu olarak ayağa kaldırdığı zamandaki tarihini temsil eder.

Yeşaya 11:11, Vahiy 11:11 ile mükemmel bir uyum içindedir; o da Daniel 11:11 ile mükemmel bir uyum içindedir. Yeşaya ve Yuhanna içsel bir tarihi, Daniel ise dışsal bir tarihi tasvir ediyor. Daniel'in 11:11'deki dışsal hattı, Yuhanna'nın 11:11'deki içsel hattıyla paralel ilerler ve Yeşaya'nın 11:11'i, Tanrı'nın diğer sürüsünü dışsal hattan çağıran içsel hattın sancağını sunar. Palmoni, bu pasajları, ancak her şeyin Yaratıcısı olan O'nun gerçekleştirebileceği biçimde güzel bir demet hâlinde birbirine bağlamıştır.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Yapay Bilgiyle Diyalog:

Matematik dünyası "11" sayısına herhangi bir önem atfediyor mu?

Evet, 11 sayısı (sadece asal sayı olmasının ötesinde) matematiksel açıdan gerçekten ilgi çekici ve önemli birkaç özelliğe sahiptir. Matematikçilerin ve matematik meraklılarının sıkça vurguladığı başlıcaları şunlardır:

11 beşinci asal sayıdır, en küçük iki basamaklı asal ve 10 tabanında palindrom olan ilk asal sayıdır. "11", en küçük repunit'tir (1 rakamının tekrarıyla oluşan ve asal olan bir sayı). İki basamağı da aynı olan tek iki basamaklı asaldır. 11, 22, 33, 44 vb. Bu yalnızca "11" için geçerlidir. "11", bir Mersenne asalının üssüdür. $1/11 = 0,090909\dots$ ondalık açılımının tekrar periyodu yalnızca 2'dir, ancak $1/11$ başka bir bakımdan da ünlüdür: 11, 101, 1009, 10007, 100003 vb. asallar dizisi, aritmetik ilerlemedeki asallar üzerine yapılan tartışmalarda karşımıza çıkar. Mertebesi 22 olan diedral grup (düzenli on birgenin simetrisi) dikkat çekicidir; çünkü grup kuramında ilgi gören abelyen olmayan, merkezsiz bir yapıya sahip diedral gruba karşılık gelen en küçük asal "11"dir. Kuramsal fizikte (sicim kuramı / M-kuramı) evren genellikle 11 uzay-zaman boyutunda modellenir ve bu alanda çalışan fizikçiler ve matematikçiler 11'in görünmesine sıkça değinir. "11", basamak sayısı çift olan tek palindrom asaldır (basamak sayısı 2'den büyük olan diğer tüm palindromlar 11'e bölünür ve dolayısıyla bileşiktir). Bu, eğlenceli sayı kuramında bir teoremdir.

Kısacası:

"11", π , e veya altın oran kadar aynı süperstar statüsüne sahip olmasa da, pek çok olgunun en küçük ya da ilk örneği olarak tekrar tekrar karşımıza çıkar (ilk repunit asal, basamak sayısı çift olan tek palindromik asal, pek çok ispat ve karşıörnekte erken ortaya çıkması, M-teorisinde 11 boyut, vb.). Yani evet—matematik dünyası 11'i önemli bir sayı olarak görür.

Söz'ü esinleyen, Söz'ün gerçek yorumcusuydu. Mesih, dinleyicilerinin dikkatini doğanın basit yasalarına ve her gün görüp dokundukları tanıdık nesnelere çekerek öğretilerini açıklığa kavuşturdu. Böylece zihinlerini doğal olandan ruhsal olana yönlendirdi. Birçoğu benzetmelerinin anlamını hemen kavrayamadı; ancak Büyük Öğretmen'in ruhsal gerçeklerle ilişkilendirdiği nesnelere günbegün karşılaştıkça, kimileri onun zihinlerine yerleştirmeye çalıştığı ilahî hakikatin derslerini ayırt etti ve bunlar misyonunun doğruluğuna ikna olup Müjde'ye iman ettiler. Sabbath School Worker, 1 Aralık 1909.

"Böylece doğal olandan ruhsal krallığa götürerek, Mesih'in meselleri, insanı Tanrı ile ve yeryüzünü gökle birleştiren hakikat zincirinin halkalarıdır." Mesih'in Örnek Dersleri, 17.